

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348532389568/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

Din Storhed Verden føler, dog den fatter
Din farveløse Glands og Skjønhed ei;
Thi damer den sig selv af Dig en Datter,
Som strax med Løgn Principet kalder sig.
Hun føder andre Børn, og disse atter
Frembringe smaae Principer paa vor Vei;
Og naar i dette Snørliv man sig tvinger,
Saa kaldes man en Mand af Grundsætninger.

Og hvor beqvemt! man har dem i sin Lomme,
Man trækker dem med sine Buxer paa.
Man gemmer dem, naar Dagen den er omme,
I sin Commode, under Laas og Slaa.
Dog ak! nu røres Lidenskabers Tromme,
Og Huller nu paa Viisdoms Lomme gaae,
Og just paa den hvori man gjemte Tasken –
Hvor blev Principerne? – de gik i Vasken!

Dog friske Leveregler frem man henter
Og nye Stilladser stilles op paany:
Man roder om i Dydens Elementer,
Istedetfor til Dyden seiv at tye.
I Lov og Bud man søger atter Ly,
Gjør hos Erfaring Laan mod høie Renter,
Mens man sit sunkne Mod paany opliver
Med categoriske Imperativer.

Da Sligt nu eengang er Alverdens Lyst,
Vil Leilighed og Tid jeg her benytte
'Til visse gyldne Levereglers Høst,
Der malked' blev' af selve Livets Bryst,
Og hidtil gjemtes i min Hjernes Botte.
O maatte de min svage Broder støtte!
O maatte de hans Fod en Leder være,
Hans Bryst et Skjold, hans Aand en kraftig Lære!